

Arat

– Gönül Kütük · 17 Mart 2025

EY ARAT!

Sen umudun mavisi,

Sen sevdanın heybeti..

Düşman bayrağını önüne atıyor sen yürürken..

Kara bir köprü kurmuş kaşların gözlerine,

Bakanlar düşmeden geçemiyor.

Senin tek adımına ben beş adım koşuyorum,

Düşe kalka yetişmek için..

Dirseklerimden sızan kan, parmak uçlarımdan damlıyor!

Bükemediğini kırıyorsun orta yerinden,

Ve savuruyorsun yüzsüz yüzlerine.

Sen çalmazsın hiç bir kapıyı arat!

Söklersin yerinden tüm kapıları!

Kalbimin son damlasına kadar mücadele ediyorum,

Seninle olan sevda güreşinde!

Tut elimden kaldır düştüğüm göz çukurundan..

Etraftaki sırtlanları ürkütüyor gölgenin gri sesi.
Ayak seslerin çıkarıyor kelebekleri kozalarından.
Zambaklar açıyor yürüdüğü yol kenarlarında.

Aklımın emanetini veriyorum ellerine arat!
Kalbim zaten senleşti Araf'tan Arat'a!

Kolların vatanım oluyor,
Saçların bayrağım,
Alnında Ayım, Yıldızım,
Rüzgarında süzülüşüm,
Alım, Akım, Alın yazım..

Felek kendi çemberinde,
Güneş senin ekseninde dönüyor..
Gözlerinin sağanağında nergisler akıyor çatından.
Çatınca kaşlarını,
Şehrin tüm ışıkları sönüyor..

Sen konuşurken çiğ düşüyor gülün yaprağına.
Tam şuraya koy özgürlüğünü,
Gözlerini al gel diyor maviliğin.
Hiç bir hücre işlemez senin hürriyetine..

Senden bana Fatih olur mu arat?
Hangi coğrafyanın fethinden geldin?
Nasıl bir yenilgidir ki zaferleri ağlatan?
Sen kavuşmaların şahı..
Sen kalbimin korsanı..
Sen Gönül ülkemin padişahı..
Sen ruhumun hükümdarı..
Varlığımsın Arat!
Var olmalısın!..